

RETRO kiállítás a göteborgi Cosmopolitan galériában

Már egy évvel ezelőtt is izgatott, az akkori, Hu.Se.t 7 kiállításon, hogy honnan jönnek ezek a misztikus jelek **Ács István** kisméretű festményein. Mostani képeinek alapja/hordozója 3 különböző nagyságú hanglemez, LP és kétféle CD, amelyek már önmagukban is jelek tömkelegének hordozói, ezek a géppel írt vonalás felületek átalakulnak a művész keze alatt festőien fogalmazott képekké. Különböző létező és kitalált írásrendszerek, mint a Brail írás a vakok számára, a székely ABC, de ritmika, és zenei jelek is megjelennek. Egy archaikuskor

jelei és játékosága tűnik fel ismét, tér vissza a jelenbe.

Istvánnak nemrégén volt tematikus kiállítása, „*Tizenegy perc a jövőből*” címmel. Filozofikus, fantasztikus játék a gondolattal, mire asszociáljunk? Foglalkoztatják az aranszabály arányai, a $\Phi \approx 1,618$ szám (görög nagy fi), amely a végtelenig terjed. A természetben, a zenében, az építészetben mindenütt megtalálható ez az arány. Nagy festménye 2x3 méteres, az aranszabály szerint felszabdalt.. Vajon megmarad-e a harmónia, ha a részeket összecseréljük? Számítógépes *Flash* programot szerkesztett, amellyel bárki előhívhatott ezekből 5 képet, és azokat tetszőlegesen összeilleszthette a monitoron. Mi az anyagi értéke a művészetnek? Az aranszabály az árák alakításánál is szerepet kapott.

Ezeknek a szögletes képeknek az ellensúlyozására jöttek létre a mostani, korong alakú festményei.

Bokor Botond viszont kedveli a durván megmunkált deszkafelületekben rejlő festői lehetőségeket. „*Dobozok*” című három részes munkáján a mértani képszerkesztés és az ábrázolás számára új lehetőségei izgatják. Nézőponttól függően változik a kép mélysége, vagyis annak illúziója. A természetábrázolás visszatérő, de egyúttal megújult, és elvonatkoztatott formájával találkozunk másik két, az „*Eső*” és „*Vihar*” című, vászonra festett munkáján.

Bánovits András halálosan komoly fénykép installációja a hiteles földi létezés tanúbizonysága. A sebéssz pontosságával veszi szemügyre sorsa alakulásának korai stációit, a zsarnokoskodó gyermeki ént, és férfiasan farkasszemet néz kínzó félelmeivel. Az ember legnagyobb lehetséges haditette az önmaga felett aratott győzelem. András tudja ezt, és előttünk, szemlélődők előtt is kaput nyit. Szelíden mondja: csak így szabad. Ebből az alázatosságból és elmélyültségből származik kiállított művének gondolatisága és szemet gyönyörködtető esztétikája.

Jómagam előszedtem a javarészt kilencvenes években festett és nyomtatott munkáimnak reprodukcióit. Ezeknek a képeknek a hátoldalára új folyamatfestményeket készítettem, a régi festmény színeivel. Ahhoz, hogy ezt a néző elé tárjam, a képet kivezettem az azt lezáró papírkeretből, és visszafordítottam, vagy tekercsbe sodortam. Ehhez szükségem volt 4 cm mély, készen vásárolt IKEA keretre. Az üveglap és a hátlap szorítása örzi meg képeim alakítható formáit és kompozícióit. A formátlanított folyamat festménytől elmozdultam a művész-tárgy, az objekt

irányába, és izgalmas lehetőségekre lettem figyelmes.

Páhi István monumentális fényképe izgalmas, tobzódó fény-ünnep festői megörökítése. A mű címe „*Göteborg visszatérése*”. A Kínát eredetileg háromszor megjárt Göteborg háromárbcos vitorlás hajó korhű, pontos mása 2006-ban tért vissza a távoli országból göteborgi kikötőjébe. Az emelkedett ünnepi hangulatot jól érzékelteti a tenger sötétkék felületén látszó rengeteg sok kísérő hajó és csónak, és azoknak a fehérre festett oldalán csillogó napfény. Ezért nevezhetjük a felvételt impresszionisztikusnak. A kép felső sarkában helikoptert látunk, és a távolban modern komphajót. Ez jelzi számunkra világosan, hogy egy korhű hajómácsolat visszatérése a tanúi vagyunk. Két másik felvétele is gondosan megörökített, jól értelmezhető RETRO jelenség. Mesterien komponált, 300 éves

porcelándarabok az elsüllyedt hajó rakományából.

Tilajcsik Roland szobrai az emberi kapcsolatokat és elidegenedési határokat boncolgatják. Kiállított munkáinak címei: „*Én – visszhang*”, „*Emlék*” és „*Árnyékok*”. Munkáiban az emberi figura frontális beállítása, és szobrainak az anyaga kapcsolódik a nagy ókori civilizációk, ezen belül is Egyiptom művészetéhez.

A fekete gránit megmunkálásának folyamata számára jelentős inspiráció forrása.

Urbán Attila videó és performance művész külön kis terembe, a galéria egy raktárhelyiségébe invitál bennünket, saját világában való elmélyült szemlélődésre. Szintén frontális beállítással, préselt falemezekből (playwood) készült szobra ujjának mozdulatával figyelmeztet bennünket a csendre. Mindkét munkájának címe „*Quiet*”. A mozdulatlan figura mellé mozgókép társul, a művész egyszemélyes előadása, amelyben az emberi gesztusok nyelvezetét vizsgálja.

Csikós Tibor

A kiállítók munkáját lásd a Képtár mellékletben is